

GLAZBA NA 71.DLJI: RECITAL PIJANISTE ALJOŠE JURINIĆA

Piše: Sanja Dražić

Dvjesto Chopinovim etidama kao glazbenim dodacima, završen je recital pijanista Aljoše Jurinića kojim je započeo glazbeni program 71.Dubrovačkih ljetnih igara. Koncert je prvi u nizu od njih osam i bio je posvećen L.van Beethovenu. Napomenimo kako je riječ o obljetničkoj godini tog osebujnog skladatelja. Prisjetimo se kako je prošlih sezona, večer nakon otvaranja Igara, glazbeni program obično započinjala skladba s velikim izvodačkim tijelom, mahom zborom, orkestrom i solistima. Današnje prilike ne dozvoljavaju takav sastav na koncertnom podiju. A situacija u kojoj jesmo ograničila je i broj publike i odredila njen raspored. Pa je na Jurinićevom recitalu u Kneževom dvoru bilo oko stotinjak slušatelja

raspršenih na udaljenim stolicama i tek pokoji na skalama i gornjoj galeriji. Toliki broj, razumljivo, nije mogao stvoriti onu pravu festivalsku atmosferu. Napomenimo da smo, u normalnim okolnostima, puno puta svjedočili da gužva i veliki publicitet nisu jamstvo kvalitete. Ali smo sigurni da je ovogodišnji Jurinićev recital mnoge zainteresirane zadržao kod kuće jer su znali da za njih nema ulaznica.

Aljoša Jurinić je svoj program uokvirio dvjema Beethovenovim skladbama koje imaju čvrstu poveznicu. Večer je započeo Andante favori u F-duru koji je Beethoven u početku zamislio kao prvi stavak Sonate br.21 u C-duru op. 53, zvane „Waldstein“ (no kasnije je od toga odustao te joj je namijenio ulogu samostalne skladbe), dok je sama Sonata izvedena na

“Spomenik Beethovenu” u obljetničkoj godini

kraju službenog programa. Dvije središnje skladbe bile su iz pera R.Schumanna, Fantazija u C-duru op.17, te F.Mendelssohna, Ozbiljne varijacije u d-molu op.54. Povod za skladanje tih djela bio je podizanje spomenika Beethovenu u rodnom Bonnu. U programskoj knjižici, na-

žalost, nije navedena godina tog čina a riječ je o obilježavanju 75. godine od Beethovenova rođenja - 1845. Inače, ovogodišnja knjižica ne nudi ni podatke o djelima i skladateljima koji su na programu, samo kratak životopis izvođača i to na hrvatskom i engleskom jeziku. Što je, pretpo-

stavljamo, jedan od načina štednje osjetno smanjene novčane potpore Igrama.

Izvedba ovog iz više razloga zahtjevnog programa, provedena je promišljenim umjetničkim koracima. I potvrdila je Jurinićevu muzikalnost i tehničku vještinu te logično fraziranje. Međutim, ne

možemo reći da je njegov recital, kao cjelina, u svakom trenutku zadržavao konstantu u interpretativnoj zanimljivosti, a oscilacije su se najviše mogle osjetiti u velebnoj Schumannovoj Fantaziji koja zaista predstavlja „veliki zalogaj“. Mendelssohnove Ozbiljne varijacije slušali smo „u jednom dahu“, a popularna Waldstein sonata zadržavala je nit pažnje i jasno nas vodila kroz glazbeno tkivo. Ali, kao da je nedostajalo one potpune opuštenosti i uživljenosti kojom nas je Jurinić oduševljavao na dosadašnjim dubrovačkim nastupima.

Publika je Jurinića nagradila burnim pljeskom i zadovoljna je napustila Knežev dvor. Izostalo je njeno tradicionalno zadržavanje ispred Dvora nakon koncerta, što je, u okolnostima u kojima nastojimo primijeniti nova pravila u životu, za svaku pohvalu.

Smislena programska koncepcija i zapažene izvedbe su, unatoč ograničenom broju publike, recital pijanista Aljoše Jurinića svrstali u festivalski događaj visokih dometa

Pijanist Aljoša Jurinić u Dvoru